

I Artikel 1 hedder det, at naar de to høje kontraherende Parter ere blevne enige om, at der skal være Voldgift, skulle de henvende sig til den permanente Voldgiftsdomstol, som er oprettet i Haag efter den bekendte Konvention 29. Juli 1899, men derefter staar der: „medmindre de ere komne overens om en venligsindet Regering“. Hvad det vil sige „at komme overens om en venligsindet Regering“, tror jeg ikke, at en ligefrem Opfattelse straks vil kunne blive klar over. I den franske Tekst staar der „à moins d'être convenus d'un gouvernement ami“. Jeg vil vove at sige, at jeg tror heller ikke, at dette er Fransk; jeg tror ikke, at man paa Fransk i den Betydning, som man maa antage, dette skal have, nemlig at henvende sig til en venligsindet Regering, kan sige: „convenir d'un gouvernement ami“. Jeg tror, at det vil betyde, at begge Lande ere blevne enige om at give sig ind under en venligsindet Regering; at blive enig om en Regering kan vist kun betyde dette. I Bemærkningerne til Forslaget staar der, at Parterne kunne indbringe Sagen for en venligsindet Regering. Hvad vil det sige, hvorledes kan det tænkes, at man bringer et Tvistemal ind under en venligsindet Regering? Skal den være Domstol, og hvorledes skal det gaa til? Hvis der er en Sag mellem Danmark og Brasilien, og man søger til en venligsindet Regering, f. Eks. den norske, skulle da, eftersom Regering betyder Konge og Ministerium i Forening, den norske Konge og hans Ministerium dømme i en Sag mellem Danmark og Brasilien, og da Ministerier ikke ere en fast Ting, men en Ting, som veksler, hvorledes skal det saa gaa til? Hvis et Ministerium falder, efter at Sagen er bragt ind for denne Domstol, skal saa det Ministerium, der er faldet, dømme i Sagen, eller skal det nye Ministerium, der er kommet til, tage Sagen op og begynde forfra? Men saa kunde man jo tro, at Meningen var, at man skulde henvende sig til en venligsindet Regering og anmode denne om at instituere en Domstol, men det gaar heller ikke an at tage det i den Betydning, for Sætningen ender jo saaledes: „medmindre de ere komne overens om en venligsindet Regering, en anden Voldgiftsmand eller en anden Voldgiftsdomstol“. Altsaa, en venligsindet Regering maa være Voldgiftsmand, fordi der lige derefter tales om en anden Voldgiftsmand. Nu tror jeg for øvrigt heller ikke, at det næste er rigtigt oversat, der staar paa Fransk „d'un autre arbitre“, og jeg antager, at dette ikke betyder den enkelte

Voldgiftsmand, men at det betyder selve Institutionen, og lidt efter staar der jo ogsaa: „eller en anden Voldgiftsdomstol“. Hvis dette henholder sig til Voldgiftsmanden, saa ere Ordene uklare, for en anden Voldgiftsdomstol kan ikke sættes som Modsætning til en Voldgiftsmand. Alt dette er mig altsaa uklart, og jeg vil derfor gerne bede den højtærede Minister om Oplysning om, hvad der forstaas ved det Udtryk, at de ere „komne overens om en venligsindet Regering“.

Jeg gaar saa videre til Artikel 2. Heri fastsættes der, at naar man nu er bleven enig om Voldgiften, saa skal man gaa frem efter Forskrifterne i den i Haag undertegnede Konvention, og Sætningen begynder saaledes: „I Mangel af modstaaende Bestemmelser i Voldgiftsaftalen . . .“. Hvad er „modstaaende Bestemmelser“? Jeg vil med megen Bestemthed sige, at der ikke paa Dansk er noget, der overhovedet hedder en modstaaende Bestemmelse. Modstaaende er ikke noget godt Ord, og ingen vilde kunne forstaa, hvad der menes dermed, hvis ikke den franske Tekst var ved Siden af. Den franske Tekst har Ordet „A défaut de“. Disse Ord ere galt oversatte. „A défaut de“ betyder slet ikke „i Mangel af“ — ja, saaledes oversætter en Skoledreng det, naar han tager en Ordbog og slaar Ordet efter der. Nej, disse Ord betyde „ifald ikke“. Det vil ogsaa Traktatens Forfatter kunne vide af de tidligere Traktaters Indhold. I de Traktater, som have med Rusland og Belgien, hvor akkurat de samme franske Udtryk ere brugte, staa disse Ord gængs paa Dansk saaledes: „Ifald der ikke findes voldgiftsmæssige Undtagelser i modsat Retning“. Jeg vil nu heller ikke sige, at det er noget videre godt Sprog, jeg ved egentlig heller ikke, hvad Undtagelser i modsat Retning ere. Heller ikke „voldgiftsmæssig“ er rigtigt; der er ikke Tale om Voldgift her, der er Tale om Overenskomsten, men der staar dog dette: „Ifald o. s. v.“, som er en Oversættelse af Ordene „A défaut de“. I Traktater, der ere sluttede med Portugal, Spanien og Italien, staar der: „Ifald der ikke have voldgiftsmæssige Bestemmelser i modsat Retning“. Dette er allerede bedre. Men i de Traktater, der ere sluttede med Norge og Sverige, staar ganske simpelt: „Naar ikke andre Bestemmelser ere truffet“. Det er det, der skal staa, det er det, som man har ment: naar der ikke er truffet andre Bestemmelser, saa skal man gaa frem efter de Forskrifter, som man har gennem